

Jost, Henryk

Jubileusz prof. Juliusza Zborowskiego

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 7/4, 590-591

1962

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Piecyk A zdecydowano zatrzymać o godz. 15 wobec zalania żużłem otworów dmuchowych. Natychmiast przystąpiono do rozbiórki piecyka na gorąco, pobierając do dalszego opracowania próbki z każdej 10-centymetrowej warstwy. W okolicy otworów dmuchowych stwierdzono przypieczony do ścianek kłoc żużłowy (gąbkę?).

Piecyk B pracował na dmuchu naturalnym przy sile wiatru z kierunku południowego 1—4 m/sek. O godz. 20 po 16-godzinnym biegu zdecydowano piec szczególnie zadekować do dnia następnego dla pobrania próbek po ostudzeniu całości.

Dnia 8 sierpnia ok. godz. 11 piecyk B rozebrano do fundamentów w sposób podobny jak piec A i wydobyto kłoc żużłowy zabezpieczony. Następnie komisyjnie pobrano próby i zabezpieczono dokumentację.

Opracowanie pobranych próbek i materiałów przeprowadzone będzie w laboratoriach Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Spodziewamy się, że przed końcem roku sporządzone będzie pełne sprawozdanie.

Następne doświadczenie przeprowadzone będzie na terenie Czechosłowacji z piecami typu czeskiego i polskiego.

MIECZYSLAW RADWAN I RADOMIR PLEINER

JUBILEUSZ PROF. JULJUSZA ZBOROWSKIEGO

W dniu 29 lipca br. w sali Klubu Międzynarodowej Książki i Prasy w Zakopanem odbyła się uroczystość jubileuszowa prof. Juliusza Zborowskiego, długoletniego zasłużonego dyrektora Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem. Jubileusz był podwójny: pięćdziesięciolecie pracy naukowej oraz czterdziestolecie na stanowisku dyrektora Muzeum. Licznie zgromadzeni goście — przedstawiciele świata nauki, kultury, ludności góralskiej — zgotowali serdeczną owację jubilatowi, gdy go wprowadzono uroczystie na salę przy dźwiękach kapeli góralskiej. W wielu przemówieniach wskazywano na bogatą i wszechstronną działalność prof. Zborowskiego i na jego zasługi w postawieniu Muzeum Tatrzańskiego na wysokim poziomie.

Z ramienia Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN przemówił krótko doc. Mieczysław Radwan. Jak wiadomo, prof. Zborowski kieruje pracami badawczymi Zespołu Historii Górnictwa i Hutnictwa Tatrzańskiego, zorganizowanego w ramach tego Zakładu.

Warto tu napomknąć, że już przeszło 25 lat temu jubilat zainicjował badania nad górnictwem i hutnictwem tatrzańskim, które jednak napotykały na znaczne trudności finansowe. Tak np. wielki koncert „Wspólnota Interesów” obiecał wyasygnować na ten cel 1000 zł, lecz w krótkim czasie cofnął obietnicę, tłumacząc się „ciężkimi czasami”.

Również z inicjatywy dyr. Zborowskiego Muzeum Tatrzańskie przystąpiło w tym czasie do prac badawczych nad przemysłem wiejskim na Podhalu, czego wynikiem było ukazanie się w 1937 r. nakładem Muzeum niezwykle nowatorskiej pracy J. i St. Reychmanów *Przemysł wiejski na Podhalu*, zawierającej inwentaryzację i opisy zasadniczych obiektów przemysłu ludowego na tym terenie¹.

Prof. Zborowski, z wykształcenia polonista, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, ma bogaty dorobek naukowy, głównie z zakresu językoznawstwa i etno-

¹ Drugie, uzupełnione wydanie *Przemysłu wiejskiego na Podhalu* jest w przygotowaniu (przyp. red.).

grafii. Bibliografia jego prac drukowanych obejmuje kilkadziesiąt pozycji. Wiele prac spoczywa jeszcze w manuskryptach. Jubilat jest poza tym żywą kroniką Podhala i Zakopanego. Z placówki, którą prowadzi od tylu lat, korzystali i korzystają naukowcy różnych specjalności. Tu koncentrują się również badania, prowadzone na terenach podhalańskich przez Zakład Historii Nauki i Techniki PAN.

HENRYK JOST

KRONIKA ZAGRANICZNA

X MIĘDZYNARODOWY KONGRES HISTORII NAUKI

W dniach 26 sierpnia — 2 września br. odbył się w Uniwersytecie Cornella w Ithace (Stany Zjednoczone, stan Nowy Jork) oraz w Filadelfii X Międzynarodowy Kongres Historii Nauki. W skład delegacji polskiej wchodził prof. prof.: B. Suchodolski, W. Hubicki, E. Olszewski, doc. W. Voisé, dr T. Przypkowski. Szczegółowe sprawozdanie z Kongresu zamieszczone zostanie w następnym numerze „Kwartalnika”.

E. O.

SEMINARIUM W TOURS POŚWIĘCONE ODRODZENIU

Szóste międzynarodowe seminarium nauk humanistycznych w epoce Odrodzenia, które odbyło się w Tours w dniach 3—21 lipca 1962 r. poświęcone było problemom Renesansu w Anglii.

Liczne wykłady przeprowadziło z górą 30 uczonych przybyłych z wyższych uczelni Francji, Anglii, Stanów Zjednoczonych, Włoch i Polski (niżej podpisany). Po każdym wykładzie odbywała się dyskusja, którą albo podsumowywał, albo otwierał dyrektor ośrodka w Tours (jest to filia uniwersytetu w Poitiers), prof. P. Mesnard. Słuchaczami byli z natury rzeczy przeważnie absolwenci anglistyki, reprezentujący głównie ośrodki francuskie (w tym wielu z dawnych kolonii afrykańskich), nie brak było jednak doktorantów z Italii, Hiszpanii, Belgii, Szwajcarii i Polski (mgr J. Kłobukowska z Instytutu Muzykologii UW). Oprócz wykładów odbyło się kilka wycieczek w najbliższe okolice (połączono je z sesjami naukowymi), koncertów, przyjęć oficjalnych w merostwach itp.

Przeważały wykłady dotyczące literaturoznawstwa angielskiego, historii teatru, malarstwa i muzyki oraz historii protestantyzmu. Nawet wykład o Morusie dotyczył głównie nie społeczno-politycznych aspektów *Utopii*, lecz jego znaczenia w dziejach literatury humanistycznej.

W tym stanie rzeczy dwa wykłady niżej podpisanego — co stwierdził w podsumowaniu prof. Mesnard — były jedynymi pozycjami z zakresu historii nauk społecznych i literatury politycznej. Pierwszy dotyczył założeń nauk społecznych u Bacona, drugi — kariery dzieła Goślickiego *O doskonałym senatorze* w elzbietańskiej Anglii. Po odczycie o Goślickim, prof. Mesnard w godzinnym wykładzie omówił rolę Polski w dziejach europejskiej kultury renesansowej na tle pośredniczącej roli Wenecji (gdzie dzieło Goślickiego ukazało się po raz pierwszy).

Podczas nadprogramowego zebrania (odbyło się ich dwa w ciągu trwania seminarium) przedstawiłem uczestnikom nagrania polskiej muzyki renesansowej z płyt przywiezionych przez siebie i mgr Kłobukowską.